

A l'escola falten mestres

A *L'ESCOLA FALTA GENT!* És el testimoni de la bona feina que fan els mestres Pere Salvatella i Núria Trobajo, des de fa una colla d'anys, a l'escola pública de Boadella, un col·legi rural amb una vintena d'alumnes. Ara, amb motiu del 70è aniversari de la creació de les dues escoles del municipi (la de Boadella i la de les Escaules, aquesta última actualment tancada), s'han decidit a publicar un llibre, que va ser presentat el mes de juny passat en el marc d'una festa molt participativa.

El volum té dues parts: la primera ressegueix l'evolució de la vida escolar des del segle passat fins a l'actualitat; la segona, titulada *L'escola és de tots*, recull aportacions de diferents persones vinculades, d'una o altra manera, a la

vida escolar de Boadella i les Escaules.

És especialment interessant l'explicació del Mètode de Projectes que fan servir a l'escola, així com la descripció de tres dels projectes que han dut a terme des que fan classes en aquest centre educatiu de l'Alt Empordà: la retolació en ceràmica dels carrers i places del poble, l'intercanvi escolar amb una escola de Mallorca, i les convivències amb la gent gran del municipi per aprendre aspectes de la vida d'abans.

Uns projectes que han partit de l'interès dels alumnes mateixos, s'han realitzat en estreta relació amb els veïns, han potenciat el treball en equip i han permès, en definitiva, fer un ensenyament molt més significatiu i arrelat al medi.

En una ocasió Miguel de Unamuno es preguntava si calia fer reformes o revolucions en l'ensenyament: «On s'haurien de fer —deia— és en els caps dels que ensenyen, o com a mínim en els dels que han d'ensenyar.

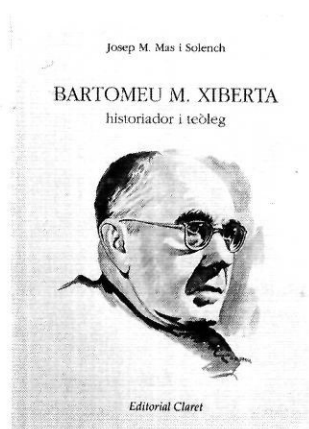
Sóc dels que crec que qualsevol pla és bo; només depèn de qui l'apliqui».

En Pere i la Núria, amb la seva feina constant i intel·ligent, ens demostren una vegada més que Unamuno, en aquest sentit, anava ben encaminat.

Per això té raó Salomó Marquès quan diu, en el pròleg del llibre, que no sap si a l'escola falta gent: el que és segur és que falten mestres com els de Boadella.

David Pujol i Fabrelles

SALVATELLA, Pere; TROBAJO, Núria.
A *L'escola falta gent!* Les escoles de les Escaules i Boadella d'Empordà. Ajuntament de Boadella, 1998.

Un altre colomenc il·lustre

ENS TROBEM DAVANT d'una nova obra del prolífic jurista i historiador Josep M. Mas i Solench, que darremament està portant a terme una intensa activitat literària, ja que acaba de publicar també la biografia d'un altre colomenc il·lustre: Josep M. Millàs i Vallicrosa.

Mas i Solench, intel·lectual clau en la vida cultural de la Santa Coloma de Farners dels darrers vint anys, ha escrit un llibre senzill i divulgatiu, però a la vegada molt ben documentat i precís, on dona tota mena de detalls sobre la trajectòria biogràfica de Bartomeu M. Xiberta (Baldri abans de professar en l'orde carmelità).

La biografia s'inicia amb la seva vocació i els seus estudis als convents d'Olot, Onda (Castelló de la Plana) i Caudete (Albacete), on professà solemnement en

l'orde del Carmel i on fou també ordenat diaca. El 1919, amb només 22 anys, era enviat a Roma, on va ser consagrat sacerdot el 20 de desembre del mateix any a la basílica de Sant Joan de Laterà. A Roma obtingué el doctorat, amb una tesi dedicada al sagrament de la penitència i titulada *Clavis Ecclesiae*. Seguidament va passar a ser professor d'Història de la Filosofia i de Teologia al Col·legi Internacional de Sant Albert. A Roma, va ser-hi fins al 1937 quan les autoritats italianes el van expulsar del país. En acabar la Guerra Civil va tornar a Catalunya. El 1947 és cridat per anar a Roma de nou a ocupar càrrecs d'alta responsabilitat.

El relat de Mas i Solench continua amb una detallada explicació de l'important obra teològica

ca i filosòfica del pare Xiberta, sobre la seva participació en els prolegòmens del concili Vaticà II, a més d'altres detalls, i es clou amb una interessant cloenda. El pare Bartomeu M. Xiberta va morir a Terrassa el 1967. Cal destacar la nombrosa documentació personal de l'arxiu del pare Xiberta que ha consultat l'autor per tal de poder escriure amb millor coneixement aquesta biografia.

En definitiva, doncs, surt a la llum una nova biografia sobre els molts personatges il·lustres que han nascut a la capital de la Selva, ciutat que alguns han anomenat ja «de savis i sants», és a dir, com una mena de Vic gironina. Potser hi ha quelcom de veritat en aquesta afirmació.

Xavier Pérez i Gómez

Josep M. MAS i SOLENCH.
Bartomeu M. Xiberta, historiador i teòleg.
Barcelona, editorial Claret, 1997,
101 pàg.